Krzysztof Krusiec[1]

Innowacyjne przedsiębiorstwo jako klucz do sukcesu

Innovative enterprise as a key to success

Streszczenie: Innowacyjność jest tworzeniem czegoś zupełnie nowego i tym właśnie jest nowe rozwiązanie gospodarcze zaproponowane przez autora. Model ten wynika z wielu doświadczeń przedsiębiorcy, a fundament został zbudowany w oparciu o ekonomię dobra wspólnego oraz system klastrowy. Projekt koncentruje się na zapewnieniu bezpieczeństwa, stabilizacji oraz rozwoju osobistego każdej jednostki tak, aby kandydat przeszedł metamorfozę z osoby pełnoletniej w dorosłą. Zasadniczym celem publikacji jest przedstawienie sytuacji gospodarczej na arenie międzynarodowej oraz koncepcji zmierzającej do podniesienia jakości życia. Model jest kompleksowym rozwiązaniem zarówno w sferze ekonomicznej, jak i psychologiczno-socjologicznej. Odbiorca odnajdzie złoty środek między przyjemnością a pożytkiem dla aspektów zarówno prywatnych, jak i publicznych.

Summary: Innovation is the creation of something completely new and that is the new economic solution proposed by the author. This model derives from many entrepreneurial experiences and the foundation was built on the basis of common good economy and cluster system. The project focuses on ensuring the safety, stability and personal development of each individual so that the candidate undergoes adult metamorphosis. The main aim of the publication is to present the economic situation on the international scene and to improve the quality of life. The model is a complex solution both in the economic and psycho-sociological sphere. The recipient will find the golden mean between pleasure and benefit for both private and public aspects.

[1] Mgr inż., Katedra Teorii Ekonomii, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie.

1. Wstęp

Nasze życie najczęściej jest uwarunkowane dążeniem do sukcesu poprzez ciężką pracę i wykształcenie, które poważnie wpłyną na wiele aspektów codziennej egzystencji. Ogromne znaczenie ma również wiek. Im starszy jest człowiek, tym ciężej jest mu zmienić coś w swoim otoczeniu. Dzisiejszy standard życia powoduje wzrost liczby osób, które są uzależnione od drugiego człowieka. Zaradność to cecha coraz mniej powszechna, ponieważ wszystko składa się na strach przed ryzykiem czy zmianą. Pewnym rozwiązaniem jest model K.M. Krusiec, który poprzez innowacyjne przedsiębiorstwo ukierunkowuje człowieka tak, aby sam został właścicielem firmy i mógł inspirować innych. Stanowi ono nie tylko realną możliwość na lepsze życie, ale jest także fundamentem dorosłości, o której marzyliśmy będąc dziećmi. Warunki pracy dostosowane do aktualnych potrzeb, możliwość kontrolowania dochodów, stały rozwój, pełna odpowiedzialność za własne życie i współpraca z ludźmi, których sami dobierzemy, obrazują to, co każdy właściciel firmy chciałby otrzymać, a co w innowacyjnym przedsiębiorstwie jest normą. Wsparcie z zakresu prawa, zarządzania oraz administracji, będące niezwykle ważnymi dla startującego przedsiębiorcy, także jest nieodzownym elementem ciągle rozwijającego się organizmu, jaki tworzą alternatywne przedsiębiorstwa kooperując ze sobą na zasadzie klastrów. Generuje to dodatkowe rozwiązania w postaci wymiany technologicznej czy nowych, lepszych rozwiązań, dając coraz większe bezpieczeństwo. Mocnymi atutami modelu K.M. Krusiec są równoległe możliwości wypracowywania emerytury w kilku państwach UE, dostęp do prywatnej służby zdrowia czy lojalnościowo-barterowy system płatności. Dodatkowego wsparcia udziela moduł edukacyjny stworzony tak, aby przygotować jednostkę do bycia zaradną w życiu, a nie uczyć reguł, które dawno straciły na znaczeniu.

Celem niniejszej publikacji jest przedstawienie jak i na jakich zasadach działa innowacyjne przedsiębiorstwo wg modelu K.M. Krusiec, tworząc zupełnie nowy, oparty na wzajemności system społeczny. Przedstawione dane wskazują, że prościej i bezpieczniej jest zaryzykować na przestrzeni kilku lat inwestując w siebie, niż pracować w nieskończoność u kogoś innego licząc, że „szef" zaopiekuje się Tobą, dzięki czemu nie utracisz płynności finansowej. Innowacyjne przedsiębiorstwo przywraca równowagę dając bezpieczną oraz uczciwą atmosferę.

W następnych częściach artykułu omówiono podstawowe aspekty innowacyjnego przedsiębiorstwa oraz mechanizm jego działania. Wskazane zostały

również możliwości rozwojowe, zarówno pod kątem *stricte* ekonomicznym, jak i psychologicznym, co zostało podyktowane chęcią wyjaśnienia ścisłej różnicy w intuicyjnym zrozumieniu różnic pomiędzy dorosłością a pełnoletnością.

W ramach metodyki pokazano sposób badawczy utworzenia modelu K.M. Krusiec, w rozdziale zostały przedstawione źródła danych użytych przede wszystkim w analizie innowacyjnego przedsiębiorstwa. Ukazano tu również powody, dla których powstał projekt oraz elementy, które go wyróżniają spośród innych systemów opierających się na ekonomii dobra wspólnego.

2. Aspekty innowacyjnego przedsiębiorstwa – przegląd literatury

Kryzys, który narodził się w USA dziewięć lat temu jednoznacznie wykazał, iż nie jesteśmy przygotowani na podobne sytuacje zarówno na platformie politycznej, jak i ekonomicznej. Olbrzymie sumy pieniędzy, które uratowały banki pochodziły wprost z kieszeni podatników, którzy otrzymywali od tychże właśnie poważnych instytucji, pożyczki hipoteczne, na które nie mogli sobie w żaden sposób pozwolić. Cały proceder został stworzony niejako poprzez pęd ku zarobkowi, który tak naprawdę był zgubny wobec społeczeństwa, nie zaś w stosunku do samych banków. Jak wskazuje G. Kołodko był to kryzys neoliberalnego kapitalizmu[2], zaś według I. Wallersteina upadek obecnego systemu gospodarczego zaczął się jeszcze w latach 70. ubiegłego wieku i obecnie zmierzamy do jego schyłku[3]. Trudno się zatem dziwić, że tradycyjne rozwiązania biznesowe stają się coraz mniej stabilne, dlatego nadchodzą czasy, kiedy wszyscy muszą być produktywni, a zachowania „mieszanki" pokoleń, która jest coraz bardziej zróżnicowana pod względem tempa życia prowadzi do koniecznej zmiany. Pokolenie X jest pokoleniem, dla którego najważniejsza jest praca, zaś będąca stosunkowo od niedawna na rynku pracy generacja Y nie żyje by pracować, ale pracuje by żyć. Wszystko to wprowadziło chaos w gospodarce, gdyż firmy musiały się przystosować do nowego roszczeniowego pokolenia. Na domiar złego u progu stoi następna generacja Z, która chce ustalać reguły gry, czym powoduje dezaprobatę pracodawców. Formacja ta, stawia na technologię oraz wygodne stanowisko pracy, co przy odpowiednich zarobkach pozwoli im na szybką realizację wygórowanych marzeń oraz zapewni odpowiedni styl życia. Dla tej formacji istnieje

[2] G. Kołodko, *Ekonomia kryzysu czy kryzys ekonomii*, „Master of Business Administration" 2011, nr 2, s. 2.

[3] M. Fereira, *Superwizja jako instrument rozwoju zawodowego w służbach społecznych*, Mazowieckie Centrum Polityki Społecznej, Warszawa 2014, s. 12.

już tylko jedna zasada: wielkie osiągnięcia przy pełnej minimalizacji kosztów, co wynieśli ze swoich domów, będąc pierwszym pokoleniem, które zostało wychowane całkowicie w oparciu o nowe technologie ułatwiające życie[4].

Jednym ze źródeł obecnego kłopotu z nowymi generacjami jest problem w kwestii wykształcenia. Uczelnie dostosowują poziom nauczania do studentów, nie zaś studentów do poziomu, jaki powinien reprezentować absolwent z dyplomem, gdyż studenci w tych czasach reprezentują głównie klasę robotniczą. Wiąże się to także z świadomym lub mniej przemyślanym wkładem opiekunów. Przeżycia mające związek z rodziną, zawsze będą rzutować na resztę samodzielnego życia dziecka. Najważniejszym okresem w tym wypadku jest wczesne dzieciństwo, kiedy rodzice uczą postrzegania innych osób, panowania nad emocjami oraz ich okazywaniem. To w pierwszych latach życia uczymy się dzielenia i współodczuwania czy konformizmu. Nieco później jest nie mniej ważny wiek adolescencji, w którym potomstwo odcina się od rodziców i poszukuje własnej tożsamości poprzez interakcje z rówieśnikami czy naśladowanie stylu życia własnych idoli. W tym wypadku uczymy się manewrowania na różnych płaszczyznach odmiennych grup społecznych, pracy w grupie, zdobywamy uznanie i poczucie przynależności. Dążymy tym do spełnienia podstawowych potrzeb według piramidy Maslowa[5], a młody człowiek obiera wówczas po raz pierwszy swoją drogę ku dorosłości[6]. Jednym z ważniejszych czynników umożliwiających życie na godnym poziomie zarobkowym jest odpowiednie ukierunkowanie ambicji dziecka. Jeżeli młody człowiek żył w rodzinie, gdzie nie gloryfikowano w żaden sposób wykształcenia, samodoskonalenia, dążenia do zdobycia dobrze płatnej pracy lub własnego przedsiębiorstwa, istnieje niewielkie prawdopodobieństwo, że po skończeniu szkoły osiągnie sukces zawodowy lub tytuł powyżej magistra. Idąc do pracy zaraz po skończonej edukacji, młodzi ludzie oczekują od życia tego samego do czego zostali przyzwyczajeni. Chcą otrzymywać coś łatwym kosztem, przy minimalnym nakładzie pracy, a tak w dorosłym życiu już się nie da i popadają w coraz poważniejsze problemy. Praca zostaje wykonana, jednak nieistotnym jest to, jakimi środkami. Takie podejście jest wynikiem wcześniej istniejącego systemu komunistycznego oraz nieadekwatności otrzymywanej pensji w stosunku do wykonywanej pracy[7].

---

[4] M. Haponiuk, *X, Y, Z: Sztafeta pokoleń na rynku pracy*, http://www.instytutobywatelski.pl/16154/blogi/co-z-ta-praca/xyz-sztafeta-pokolen-na-rynku-pracy [dostęp: 28.06.2016].

[5] A.H. Maslow, *Motywacja i osobowość*, PWN, Warszawa 1990, s. 72–92.

[6] R. Skynner, J. Cleese, *Jak przetrwać w rodzinie*, Czarna Owca, Warszawa 2015, s. 41.

[7] *Polak pracuje długo, ale mało efektywnie. Dlaczego?,* http://praca.gazetaprawna.pl/artykuly/802768,jak-pracowac-efektywniej.html [dostęp: 28.06.2016].

Podobnie jednak dziś, kiedy powinniśmy wyzbyć się uprzedzeń wobec pracy i dążyć do osiągnięcia celu, nadal uparcie powielamy pesymistyczne podejście do otwierania własnej działalności, bowiem każda próba uniezależnienia się od potencjalnego pracodawcy jest skazana na porażkę[8]. Skąd to negatywne przekonanie? Aby na to odpowiedzieć trzeba zastanowić się nad pozornie prostymi pytaniami – czym jest dorosłość, a czym odpowiedzialność. Według słownika PWN, dorosłość jest to wejście w odpowiedni wiek, jak i osiągnięcie stopnia rozwoju, który umożliwi nam rozpoczęcie w pełni samodzielnej egzystencji, zaś odpowiedzialność to dbanie o powierzone nam mienie i życie[9]. Jak zatem młody człowiek ma być odpowiedzialny i dorosły, jeżeli pracuje dla kogoś, kto pilnuje opłacanych składek, podatków i nadzoruje kondycję firmy, jednocześnie wydzielając środki pieniężne podwładnym na ich potrzeby. Tworzy to pozornie bardzo bezpieczną i stabilną całość, w której najważniejsze jest to, że część odpowiedzialności delegowana jest na przełożonego. Sprawia to, że w pewnym momencie człowiek zatrzymuje się i nie może ruszyć dalej. Każdy dzień jest powtarzalny, a zatem bezpieczny, gdzie marzenia pozostają jedynie sferą fantazji. Właśnie z tego powodu rzesze ludzi używa przyjemnego substytutu prawdziwego życia w postaci kolorowych czasopism czy filmów, jednocześnie nastawiając codziennie budzik na tę samą godzinę. Takie podejście do życia najczęściej jest wyniesione z domu i szkoły, powoduje stagnację i rozleniwienie, bowiem nie jesteśmy zmuszani do walki, a większość potrzeb realizowana jest przez różne formy finansowania niekoniecznie własnego kapitału. Głównym problemem jest brak odwagi by zaryzykować, a życie opiera się na unikaniu niebezpieczeństw. Kiedy pracownikowi ledwie starczy na wciąż rosnące podstawowe potrzeby lub wręcz odwrotnie, wiedzie mu się całkiem dobrze, nie będzie podejmować dodatkowego wyzwania.

Tymczasem praca na własny rachunek uczy nas lawirowania na każdym poziomie życia, co przekłada się na pokonywanie szczebli na kolejnych etapach rozwoju dorosłego człowieka. Poznajemy wówczas sztukę tworzenia planów oraz wyszukiwania najlepszych sposobów rozwiązywania wyzwań poprzez odpowiednie wykorzystanie posiadanych zasobów informacji, aż po zabezpieczenie działania we fraktalnym i klastrowym systemie innowacyjnego przedsiębiorstwa na poziomie prawnym, jak i ekonomicznym. Dodatkowymi plusami w rozwoju jest wzmocnienie samokontroli oraz samodyscypliny, po-

[8] R. Dzierzwiecki, *Nieufność, nasz kapitał antyspołeczny*, http://wiadomosci.dziennik.pl/wydarzenia/artykuly/457667,nieufnosc-nasz-kapital-antyspoleczny.html [dostęp: 26.06.2016].

[9] *Internetowy słownik języka polskiego PWN*, http://sjp.pwn.pl/ [dostęp: 28.06.2016], zob. *dorosłość, odpowiedzialność*.

przez narzucanie sobie planu dnia zgodnie z priorytetami.
Rozważania nad tym, jak powinno wyglądać idealne przedsiębiorstwo doprowadziły do stworzenia nowych definicji:

- *przedsiębiorstwo* jest to „żywy" organizm, który wciela jednostki niczym komórki tworząc jednolitą strukturę. Działa w sprecyzowanym kierunku, uwzględniając korzyści dla wszystkich stron. Pozytywnie integruje się ze społeczeństwem, dając rozwiązania w codziennym funkcjonowaniu każdej jednostki;
- *innowacja* jest to ponadczasowy twór, który cały czas ewoluuje, tworząc wciąż aktualną matrycę do działania.

Innowacyjne przedsiębiorstwo musi być w stanie przystosować się do ciągle postępujących zmian na świecie i konsekwentnie pozostawać wszechstronne, aby podołać finansowo. Dlatego ważnym jest to, aby stawiać przede wszystkim na kapitał żywy, który w dzisiejszym świecie stanowi coraz większą rzadkość.

Według art. 20 Konstytucji RP społeczna gospodarka rynkowa oparta jest na „wolności działalności gospodarczej, własności prywatnej oraz solidarności, dialogu i współpracy partnerów społecznych, stanowi podstawę ustroju gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej"[10]. Temat ten został również poruszony w Traktacie o Unii Europejskiej, który jest bardzo istotny pod względem wymogów oraz terminów sprostania dyrektywom unijnym na jego wdrożenie.

Profesor Andrzej Adamczyk także rozrysował model społecznej gospodarki, który jest próbą usunięcia przepaści między główną zasadą ekonomii mówiącą o osiąganiu największego zysku, a respektowaniem elementów społecznych.

Niemal na całym świecie możemy doszukiwać się problematyki prawidłowego gospodarowania państwa, kapitalizm liberalny czy klasyczny ani demokratyczny nigdy tak naprawdę nie dawały pełnego rozwiązania, które zaspokoiłoby wszystkie wymagania społeczeństw. Nie bez przyczyny Winston Churchill powiedział, że demokracja jest najgorszą formą rządów, ale nic lepszego dotąd nie wymyślono. Wszelkie zabiegi stosowane jako dźwignie finansowe czy kroki uzdrawiające system dały pozytywny odbiór, ale były i są niedoskonałe oraz służą jedynie chwilowo, co w konsekwencji ponawia utratę zaufania wobec rządów każdej formacji politycznej.

Innowacyjne przedsiębiorstwo według autorskiego projektu ma pokazać możliwość przywrócenia równowagi poprzez sprawiedliwe oraz bezpieczne gospodarowanie zasobami ludzkimi, jak i finansowymi. Chodzi o solidaryzm

[10] *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.*, [Dz.U. nr 78, poz. 483], Kancelaria Sejmu, Warszawa 1997, art. 20, s. 4.

społeczny, który zapewnia bezpieczeństwo funkcjonującego systemu, a jednostce odpowiedzialność za jego podtrzymywanie. R. Włodarczyk wskazuje na wymogi, które muszą pozostać spełnione, aby taka forma gospodarki zaistniała – są to równomierny wzrost dobrobytu, a co za tym idzie ład konkurencyjny[11]. Jak pisze A. Adamczyk, ważne jest przede wszystkim wprowadzenie nowego ładu konkurencyjnego, który zapewni stabilizację innowacyjnych przedsiębiorców eliminując z areny oligarchów, którzy kontrolują rynki, jak uważał W. Eucken[12]. Ważna jest także solidarność społeczna, która reguluje u podstaw egoizm do jak najmniejszej postaci, jednocześnie szanując i dbając o interesy jednostki, na co wskazuje B. Szopa[13].

Dlatego zgadzam się z wyżej wymienionymi osobami oraz organizacjami władzy, że jest to odpowiedni czas, by coś nowego wdrożyć. Bańka finansowa czy emigracja zarobkowa, która doprowadziła do coraz większego zadłużania się społeczeństwa musi zostać zatrzymana i małymi krokami odwrócona.

Model innowacyjnego przedsiębiorstwa wg K.M. Krusiec ma wiele wspólnego z formą fraktalnej organizacji będącej wspierającym czynnikiem w projekcie, który może przynieść wiele korzyści. Wszystko polega na podobieństwie i łączeniu się wspólnie zależnych przedsięwzięć, aby tworzyły całość oraz zmierzały w odpowiednim kierunku przy obopólnych korzyściach, w wyniku czego nastąpi współpraca na jak najwyższym poziomie. Redukcja kosztów czy zwiększenie możliwości poprzez lepszą organizację, jak i niezależność oraz wszechstronność przyniesie znacznie lepszy efekt z punktu widzenia rentowności przedsięwzięcia. Innowacyjne przedsiębiorstwo bazuje przede wszystkim na zaufaniu i współpracy w systemie klastrowym, czyli zachodzi tu pełna integracja wszystkich podmiotów systemu bez względu na branżę. Dostosowywanie się do pędzących na rynku zmian każdego z przedsiębiorstw, zachodzi poprzez wymianę informacyjną, technologiczną oraz usługową, co zapewni ciągłe dostawy nowych pomysłów i rozwiązań, a także usług i towarów w wymienianych także na poziomie barterowym. To z kolei pomoże redukować koszty tak, aby gospodarka rynkowa była w coraz lepszej kondycji,

---

[11] R.W. Włodarczyk, *Współczesny kryzys finansowy, a sprawiedliwość społeczna i efektywność gospodarowania,* [w:] *Społeczna gospodarka rynkowa*, red. R.W. Włodarczyk, Oficyna a Wolters Kluwer business, Warszawa 2010, s. 163.

[12] A. Adamczyk, *Definicja i istota koncepcji społecznej gospodarki rynkowej*, [w:] *Społeczna gospodarka rynkowa*, red. R.W. Włodarczyk, Oficyna a Wolters Kluwer business, Warszawa 2010, s. 16.

[13] B. Szopa, *Teorie ekonomiczne a ekonomia społeczna,* [w:] *Wokół ekonomii społecznej*, red. M. Frączek, J. Hausner, S. Mazur, Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Kraków 2012, s. 11.

a społeczeństwo wyrażało chęć współpracy z rodzimymi, a nie zagranicznymi produktami.

Zatem klaster powinien zagościć w biznesie z uwagi ciągłego procesu łączenia się, przy jednoczesnym korzystaniu ze współzależności oraz konkurencyjności wobec jego elementów. Powyższe zastosowanie może podnosić jakość, w wyniku czego zwiększają się korzyści społeczne.

Jednym z ciekawszych aspektów innowacyjnego przedsiębiorstwa wg modelu K.M. Krusiec jest zmniejszenie do minimum biurokracji, co pozwoli zaoszczędzić czas i pieniądze, które zostaną w portfelu przedsiębiorcy, dzięki czemu będzie mógł wprowadzić dodatkowe, coraz to nowsze rozwiązania funkcjonowania swojej firmy. Socjologowie całego świata biją na alarm, bowiem klasa średnia zanika, a przepaść pomiędzy bogatymi i biednymi coraz bardziej się pogłębia[14]. Można przytoczyć tutaj zależność Pareto, a w tym wypadku stosunek 80% pieniędzy Unii Europejskiej jest w rękach 20% ludzi. W związku z powyższym istnieje realna potrzeba wdrożenia systemów innowacyjnego przedsiębiorstwa, aby odciążyć gospodarkę i pozwolić biednej części społeczeństwa się rozwijać.

Innowacyjne przedsiębiorstwo wpasowuje się w społeczną gospodarkę rynkową, a każdy z członków musi być produktywny. Wszystko poprzez łączenie się w klastry redukuje koszty i wzajemnie wspiera się, aby przedsięwzięcie było rentowne. Wraz z zaangażowaniem każdego członka przedsięwzięcia polepsza się jego poziom życia, dzięki czemu osiąga coraz większą stabilizację i bezpieczeństwo.

Całość innowacyjnego przedsiębiorstwa wg modelu K.M. Krusiec dzieli się na osiem gałęzi życia, które razem tworzą jedną całość, dzięki czemu jest w stanie się rozwijać i zarabiać, aby uczestniczący w nim ludzie mogli cieszyć się coraz lepszym życiem. Na strukturę innowacyjnego przedsiębiorstwa składa się rozwój finansowy, system emerytalny, system pożyczkowy, opieka medyczna, opieka prawna z lojalnościowo-barterowym systemem płatności, rozwój osobisty, odpoczynek i energia, rodzina oraz znajomi.

Ponieważ obecnie wykreowana przyszłość jest wysoce niestabilna, powinniśmy zadbać o to, aby zabezpieczyć się finansowo zarówno na wypadek problemów z wypłacaniem emerytur, jak i dla własnych dodatkowych korzyści płynących z posiadania dodatkowych funduszy, zwłaszcza że przyszło nam żyć na pograniczu obecnego systemu ekonomicznego i nowego, który obecnie się

[14] *Klasa średnia znika. Południe Europy zaczyna przypominać Amerykę Łacińską*, http://www.tvn24.pl/wiadomosci-ze-swiata,2/klasa-srednia-znika-poludnie-europy-zaczyna-przypominac-ameryke-lacinska,297164.html [dostęp: 30.06.2016].

kreuje[15]. Jak podaje A. Łukasiewicz-Kamińska podobne systemy działają od lat 70. ubiegłego wieku w USA, a dane z 2005 roku podają, że z wewnętrznego systemu walutowego korzysta rokrocznie około 400 tys. przedsiębiorstw, generując dzięki temu ponad 10 mld w lokalnym kapitale[16]. W ramach projektu została również opracowana opieka medyczna, zarówno na poziomie prywatnym, jak i państwowym. Obecny system, z jakim borykamy się na co dzień nie jest w stanie uporać się ze zwiększającą się rokrocznie liczbą osób chorych. Cały projekt jest siecią korelacji tworzonych przez uczciwych przedsiębiorców, którzy potrafią patrzeć szerzej na świat i rozumieją ideę ekonomii dobra wspólnego.

Reasumując należy zaznaczyć, że innowacyjne przedsiębiorstwo wg modelu K.M. Krusiec bazuje głównie na zaufaniu, przejrzystości umów i współpracy w systemie klastrowym, przy funkcjonowaniu zarówno w wymianie gotówkowej, jak i barterowej zależnie od potrzeb przedsiębiorcy. Dla przykładu biuro księgowe przy współpracy z wieloma członkami tworzącymi zarówno własne działalności gospodarcze, ale również klaster innowacyjnego przedsiębiorstwa obniża koszt opłaty przy większym z racji ilości kontrahentów zysku dla biura księgowego. Podobnie z opieką prawną, jak i medyczną, a na domiar wszystkiego wewnętrzne struktury we wspólnej korelacji mogą między sobą korzystać z usług dostając ceny partnerskie, by minimalizować koszty oraz wspierać całą strukturę innowacyjnego przedsiębiorstwa tak, aby rozwijało się szybciej i mogło wcielać kolejnych aktywnych członków projektu. Rozpatrując stronę klienta, gdzie w pełni zaspokojony poprzez wszechstronność organizacji, jak i atrakcyjnością kosztów w spełnianiu jego oczekiwań coraz częściej korzysta zapraszając swoich znajomych, a tym sposobem firmy odzyskują zaufanie i zwiększają stabilizację oraz bezpieczeństwo każdego członka innowacyjnego przedsiębiorstwa wg modelu K.M. Krusiec. Zachodzi tu pełna integracja wszystkich podmiotów wchodzących w skład systemu bez względu na branżę. Tak stworzony system pomaga w nauce wielotorowego myślenia oraz postrzegania świata nie tylko przez pryzmat pieniędzy, ale również ciągłego zdobywania wiedzy i kształcenia się właściciela na każdym możliwym poziomie. Możliwość dostosowania się do zmiennych, brak schematycznego

---

[15] R.W. Włodarczyk, *Współczesny kryzys finansowy a sprawiedliwość społeczna i efektywność gospodarowania,* [w:] *Społeczna gospodarka rynkowa*, red. R.W. Włodarczyk, Oficyna a Wolters Kluwer business, Warszawa 2010, s. 159.

[16] A. Łukasiewicz-Kamińska, *Waluta alternatywna jako dobro wspólne*, [w:] *Myśl ekonomiczna i polityczna*, red. zbiorowa, Oficyna Wydawnicza Uczelni Łazarskiego, Warszawa 2014, s. 213.

myślenia oraz ewolucja umów, usług czy oferowanie zmieniających się towarów, a przede wszystkim rosnąca klarowna oferta przy zachowaniu tego co najlepsze z poprzednich sposobów zarządzania sprawi, że innowacyjny przedsiębiorca znajdzie złoty środek, a to spowoduje, że do takiej placówki będzie chciało się wracać. Powyższe cechy takiego niekonwencjonalnego w naszych czasach zamysłu nie odnoszą się jedynie do stosunków przedsiębiorca–kontrahent, ale również na płaszczyźnie sprzedawca–klient. Programy lojalnościowe, które można wypracować przy dłuższej współpracy obniżające ceny lub dające inne korzyści, a także umowy, które mogą być coraz bardziej lukratywne przyciągną klientów.

Choć żyjemy w XXI wieku, gdzie technologia zmienia się z dnia na dzień, nie każdy chce posiadać konto bankowe czy być w pełni uzależniony od technologii. Musimy pamiętać, że bezpieczeństwo nie jest jedynie stanem bez zagrożenia, a procesem, który cały czas się rozwija poprzez wykorzystanie nadarzających się okazji, podejmowanie wyzwań oraz przewidywanie nowych okoliczności[17]. Zapewnienie ochrony sobie i swojej rodzinie jest priorytetem, a wymaga to więc ciągłej pracy nad sobą i środowiskiem w jakim się żyje, na co trzeba przeznaczyć spore pokłady zarówno motywacji, która doskonale sprawdza się na krótkich dystansach, jak i determinacji, która określa całe życie człowieka, a także zaangażowania się w sprawy własnej działalności. To nieugiętość i zaangażowanie są głównymi składniami sukcesu i nie da się ich zastąpić żadnym substytutem, gdyż prędzej czy później przedsiębiorstwo usytuowane na takich fundamentach musi upaść, a zatem taka działalność nie może się opierać na kiepskich umowach i wyłącznym parciu do materializmu. Silna rotacja pracowników przekłada się na niskie dochody i natężający się bezwład firmy, co z kolei szkodzi całemu projektowi, który został stworzony tak, aby współtworzący go ludzie sami eliminowali chore jednostki, funkcjonując zgodnie z zasadą „ty mi teraz, ja tobie później". Przy wsparciu opieki prawnej, eliminujemy także roszczeniowość jednostek. Cecha ta charakterystyczna jest zwłaszcza dla niskiej klasy robotniczej oraz jest wizytówką nadmiernej patologii w społeczeństwie[18]. Należy bowiem wziąć pod uwagę fakt, że nie wszyscy z uwagi na różnorodną siłę zaangażowania oraz wytrwałość są w stanie podjąć wyzwanie wzięcia pełnej odpowiedzialności za swoje życie. A. Machnik-Pado oraz M. Pokora piszą o wymogach, jakie musi spełnić ekonomia społeczna,

---

[17] S. Koziej, *Bezpieczeństwo: istota, podstawowe kategorie i historyczna ewolucja*, „Bezpieczeństwo Narodowe" 2011, nr. 18, s. 20.

[18] A. Urazińska, M. Markowski, *Bieda też żąda*, http://wyborcza.pl/1,76842,10884708,Bieda_tez_zada_od_zycia.html [dostęp: 27.01.2016].

a są nimi, między innymi wsparcie przedsiębiorców oraz ciągłe wzmacnianie integralności społecznej[19], co stale będzie budować fundament innowacyjnego przedsiębiorstwa modelu K.M. Krusiec. Warto także zwrócić uwagę na aspekt psychologiczny, jakim jest budowanie wspólnoty opartej na maksymalnej współpracy międzyludzkiej, która niweluje patologiczne dążenie do przejęcia władzy poprzez kontrolę rynku, a co za tym idzie również rosnącego korporacjonizmu, który zachęcony brakiem odpowiednich regulacji prawnych dąży do podporządkowania sobie wszystkich słabszych komponentów. Jak pisze P. Klimczyk megastruktury jakimi są dzisiejsze korporacje, nieustannie dążą do usunięcia z rynku mniejszych przedsiębiorców, którzy nie tylko budują własne rodziny, ale i są głównymi „żywicielami" państwa. Według niego dopiero gospodarka prospołeczna wniosła większą sprawiedliwość społeczną[20], dając nowe rozwiązania zarówno w sferze międzyludzkiej, jak i gospodarczej.

Opisane powyżej możliwości kształcenia się w ramach współpracy pomiędzy innowacyjnymi przedsiębiorstwami jest dokładnym przykładem zaradności ludzi, którzy zdobywają wiedzę, aby wieść normalne, a co najważniejsze w pełni świadome życie. Innowacyjność bazująca na wrażliwości społecznej niweluje odgórnie narzucone polecenia, wstawiając w to miejsce klarowne warunki uczciwej współpracy przy logicznym myśleniu i zaradności człowieka. Ewentualna porażka jest wynikiem własnego działania, w związku z czym człowiek staje się coraz bardziej dorosły i odpowiedzialny, osiągając tym samym coraz większe sukcesy. E. Pohulak-Żołędowska słusznie zwraca uwagę na fakt, że wiedza, jako że nie należy do zbioru przedmiotów, ma niezwykle łatwy przepływ pomiędzy kolejnymi podmiotami[21], jednak jak wiadomo obok wody pitnej informacja jest najbardziej cennym surowcem. Jednak w wypadku edukacji, która będzie dostarczana do kolejnych przedsiębiorców poprzez autorski moduł edukacyjny wg modelu K.M. Krusiec, musi mieć cechy dobra wspólnego, a zatem powinna być ogólnodostępna.

---

[19] A. Machnik-Pado, M. Pokora, *Ekonomia społeczna a rynek*, [w:] *Wokół ekonomii społecznej,* red. M. Frączek, J. Hausner, S. Mazur, Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Kraków 2012, s. 124.

[20] P. Klimczyk, *Nierówności dochodowe w gospodarce polskiej w okresie transformacji*, [w:] *Społeczna gospodarka rynkowa*, red. R.W. Włodarczyk, Oficyna a Wolters Kluwer business, Warszawa 2010, s. 110–111.

[21] E. Pohulak-Żołędowska, *Wiedza jako dobro wspólne w otwartym modelu innowacji*, „Myśl Ekonomiczna i Polityczna" 2014, s. 142.

3. Metodyka badań

Niniejsza publikacja ma charakter zarówno empiryczny, jak i teoretyczny. Część związana z teorią powstała na podstawie krytycznej analizy literatury z dziedziny gospodarki społecznej, ekonomii dobra wspólnego oraz psychologii, zaś część związana z badaniami została oparta o statystyki prowadzone m.in. przez GUS czy CEIDG. Wykorzystane zostały także raporty dotyczące kondycji gałęzi gospodarczej kraju dysponujące danymi z lat 2007–2016 oraz własne doświadczenia, jak i obserwacje, które na stałe wpisały się w model K.M. Krusiec.

Wśród danych, które posłużyły do napisania niniejszej pracy, wykorzystano Produkt Krajowy Brutto, procentowy udział małych i średnich przedsiębiorstw zestawiony z udziałem dużych przedsiębiorstw oraz dane mówiące o żywotności nowo powstałych przedsiębiorstw na przestrzeni pierwszych pięciu lat obecności na rynku. Informacje z GUS zawierają najważniejsze ogniwo każdego przedsiębiorstwa, czyli kapitał ludzki, opisany tutaj jako część formującą gospodarkę m.in. w postaci danych statystycznych z urzędów pracy.

Model innowacyjnego przedsiębiorstwa K.M. Krusiec powstał jako alternatywna możliwość na lepsze jakościowo oraz stabilniejsze życie, skierowana przede wszystkim do ludzi młodych, którzy nie zdołali jeszcze wniknąć w system pracy dla kogoś, przyzwyczajając się do powtarzalności dnia codziennego. Obecne możliwości na rynku pracy są coraz bardziej ubogie, a media mają zmienną opinię dotyczącą robotyzacji, która skupia się na minimalizacji kosztów. Obecnie szacuje się, że za około 20 lat zniknie z rynku pracy 700 zawodów[22], w tym i te, w których jeszcze kilka lat temu nie wyobrażano sobie innego pracownika niż człowiek. Oczywistym jest także fakt, że muszą pojawić się kolejne możliwości zarobkowe, jednak będą one oparte głównie o kapitał martwy. W nadchodzącej dobie robotyzacji oraz permanentnego kumulowania zysków przez superkorporacje, możliwości jednostki mogą być niewystarczające, aby zapewnić sobie odpowiedni byt, przy rosnącej przecież konkurencji na rynku. Całość obecnych wydarzeń zmusza więc do zastanowienia się nad sensem działania w pojedynkę. P. Wachowiak użył terminu „wrażliwość społeczna przedsiębiorstwa"[23] zawierając w nim sposób, w jaki

[22] *Roboty zabierają pracę. Może zniknąć aż 700 zawodów*, http://www.tvp.info/16327239/roboty-zabieraja-prace-moze-zniknac-az-700-zawodow [dostęp: 26.11.2016].

[23] P. Wachowiak, *Wrażliwość społeczna przedsiębiorstwa. Analiza i pomiar*, Oficyna Wydawnicza SGH, Warszawa 2013, s. 9–10.

powinniśmy działać. Normy etyczne, brak egoizmu oraz działalność w zgodzie z naturą, społeczeństwem i prawem, a przede wszystkim działanie w grupie, która ma znacznie większe możliwości jest sensem omawianego tu modelu. Za jeden z najprostszych przykładów może posłużyć tutaj zakup mieszkania. Jeżeli znajdzie się odpowiednia liczba zainteresowanych osób, mogą wynegocjować niższe ceny za każde z mieszkań u tego samego dewelopera. Ta sama zależność przekłada się również na zwykłe, codzienne zakupy (hurtowe) oraz każdą formę związaną bezpośrednio z wydatkami.

Sytuacja Polski na tle najbogatszych państw Unii Europejskiej, do których przecież aspirujemy nie wygląda optymistycznie, pomimo ciągłych starań ze strony kolejnych rządów. Brak wsparcia chociażby w zakresie wynalazczości przy jednoczesnym sukcesie w tej dziedzinie[24], pomimo tak wielkich osiągnięć jak „hyperloop" czy zbyt słabo rozwinięte ułatwienia dla przedsiębiorców, a co za tym idzie mimowolne przypisywanie ról pracowników zagranicznych firm sprawia, że tracimy szansę na realne zwiększenie PKB, a tym samym na podniesienie siły państwa. Naturalnym w takim wypadku jest zatem, że młodzi ludzie z braku perspektyw wyjeżdżają do pracy za granice, pozostawiając tam zarobione pieniądze.

Model innowacyjnego przedsiębiorstwa K.M. Krusiec został zaprojektowany dla społeczeństwa, od samych jego podstaw. Wielokrotnie podnoszono już głosy, aby odejść od obecnie prowadzonej gospodarki i zmniejszyć nacisk na jak największy zysk, co jest jednym z podstawowych celów większości przedsiębiorstw[25]. Idealnym przykładem takiego podejścia pracodawców jest Henn Na Hotel w Japonii, który jest całkowicie zrobotyzowany, a jego właściciel nie ukrywa, że jest to również model doskonałego redukowania kosztów[26], który w przyszłości może posłużyć innym właścicielom firm za przykład. W odpowiedzi na rosnące niezadowolenie ze strony przedsiębiorców powstało wiele programów pomocy oraz innowacyjnych projektów, jak Barter System czy inkubatory przedsiębiorczości wspomagające początki działalności oraz wymianę handlową. W obliczu rosnącej liczby osób niepracujących, które nie ukoń-

---

[24] *Resort Nauki o wynalazkach Polaków na targach w Brukseli: wybitne nie są*, http://www.rp.pl/Kraj/161129691-Resort-Nauki-o-wynalazkach-Polakow-na-targach-w-Brukseli-wybitne-nie-sa.html#ap-1 [dostęp: 26.11.2016].

[25] M. Olszewska, *Wybrane determinanty podejmowania działań pozaekonomicznych przez przedsiębiorstwo*, „Myśl Polityczna i Ekonomiczna" 2014, s. 172.

[26] R. Omachel, *Maszyny kontra ludzie. Czy człowiek stanie się niepotrzebny w pracy?*, http://www.newsweek.pl/biznes/maszyny-kontra-ludzie-czlowiek-niepotrzebny-w-pracy-,artykuly,356913,1.html [dostęp: 26.11.2016].

czyły jeszcze 30 roku życia, Unia Europejska opracowała szkolenia, które mają pomóc w przekwalifikowaniu czy ukończeniu szkoły[27]. Jednak żadna z tych metod nie zawiera w sobie tak wielu kompleksowych i nowatorskich rozwiązań z każdej dziedziny życia człowieka co innowacyjne przedsiębiorstwo wg modelu K.M. Krusiec, które skupia się m.in. na prowadzeniu własnej firmy oraz zdobywaniu potrzebnej wiedzy, aby być zaradną oraz dorosłą jednostką w pełni funkcjonującą w społeczeństwie. Jak wskazuje T. Gorman, innowacja jest nowym sposobem myślenia w starej dziedzinie[28]. Zamiast wciąż powielać rozwiązania, które już stosowano oraz w nieskończoność zajmować się skutkami i jedynie czasowo odsunąć problem, powinniśmy zastosować model innowacyjnego przedsiębiorstwa opisany w niniejszej publikacji. K.M. Krusiec podejmuje rozwiązanie problemu u jego podstawy, a więc zajmuje się on przyczyną, co jest niewątpliwie znacznie bardziej wskazane oraz efektywniejsze w celu poprawienia jakości życia, jak i przywrócenia bezpieczeństwa każdemu z Nas.

4. Analiza empiryczna

Analizując obraz polskich realiów, statystyki uzyskane z GUS-u zarówno dla osób zatrudnionych, jak i dla pracodawców są mało optymistyczne.

Według statystyk z tabeli 1, osób w wieku produkcyjnym było 24,2 mln, zaś w wieku nieprodukcyjnym około 14,3 mln. Wynika z tego, że około 64% obywateli dbało o całą populację kraju. Pracujących było 14,5 mln osób, z czego około 9,7 mln zatrudnionych na podstawie stosunku pracy, czyli aż 4,8 mln Polaków funkcjonowało na tak zwanych umowach „śmieciowych". Oznacza to, że około 9,7 mln osób posiadało w miarę stabilną sytuację zatrudnienia, która ma przecież zapewnić bezpieczeństwo i stabilizację polskiej gospodarki, a więc utrzymać 38,5 mln populację. Daje nam to jedynie 25% obywateli, a więc jedna osoba zatrudniona na podstawie stosunku pracy przypada na cztery.

Dane te nie są optymistyczne. Sytuację dodatkowo pogarsza fakt, że liczba osób, które prawdopodobnie nigdy nie podejmą pracy z uwagi na status społeczny emeryta lub rencisty to około 8,87 mln. Natomiast osób w wieku przedprodukcyjnym (dzieci w wieku 0–14 lat oraz starszych uczniów) było około 8,2 mln. Ze wstępnych szacunków w obliczu starzejącego się społeczeństwa, ubędzie około 0,67 mln osób zasilających rynek pracy.

---

[27] *Fundusze europejskie dla młodych*, https://www.funduszeeuropejskie.gov.pl/strony/o-funduszach/sprawdz-oferte-dla-osob-mlodych/ [dostęp: 27.11.2016].

[28] T. Gorman, *Droga do wzrostu zysków – innowacja,* Helion**,** Gliwice 2009, s. 13.

Tabela 1. Wybrane dane statystyczne (w tys. zł – stan na koniec 2014 roku)

WYSZCZEGÓLNIENIE	2014 r.
Ludność	38 500,00
Ludność w wieku produkcyjnym	24 200,00
Ludność w wieku nieprodukcyjnym (na 100 osób w wieku produkcyjnym)	58,80
Pracujący	14 563,00
Zatrudnieni na podstawie stosunku pracy	9 701,00
Objęci pozarolniczym systemem ubezpieczeń społecznych oraz rolnicy	8 870,00
Pobierający emerytury	6 188,00
Pobierający renty	1 682,00
Ludność w wieku przedprodukcyjnym (wiek 0–14 lat)	5 771,40
Uczniowie szkoły: zasadnicze, zawodowe, technika, policealne, wyższe	2 434,10
Przyrost naturalny	-1,30
Emigracja zagraniczna ludności na pobyt stały	28,10
Oferty pracy	39,70
Bezrobotni zarejestrowani ogółem:	1 825,20
dotychczas niepracujący	315,40
absolwenci	85,40
osoby z wyższym wykształceniem	23,00
bez kwalifikacji zawodowych	550,40
długotrwale bezrobotni	1 054,00
posiadający prawo do zasiłku	242,40
Stopa bezrobocia rejestrowanego (w %)	11,40

Źródło: „Rocznik Statystyczny Rzeczypospolitej Polskiej" 2015, s. 42–43, 254–255, 284–285, 342–343.

W związku z powyższym ilościowy procent osób, którzy w bezpiecznym stopniu mogliby zadbać o gospodarkę kraju i jego PKB będzie w coraz szybszym tempie maleć. Dodatkowo instytucje, takie jak ZUS (w dniu 3 lutego 2014 roku prezydent Bronisław Komorowski podpisał umowę o zmianach w systemie emerytalnym. Przeniesiono wówczas papiery wartościowe z OFE do ZUS w kwocie ok. 150 mld złotych, a następnie je umorzono[29]) czy urząd skarbowy (ilość posiadanych firm w Skarbie Państwa) nie dają sobie rady z rentownym oraz dającym perspektywy wyjścia z długu systemem. Zaznaczyć również trzeba, iż rzecznik finansowy ZUS podał do wiadomości, że do 2021 roku na emerytury braknie aż 90,5 mld złotych[30].

[29] *Słownik Narodowego Banku Polskiego,* https://www.nbportal.pl/slownik/pozycje-slownika/otwarty-fundusz-emerytalnyofe [dostęp: 28.11.2016], zob. otwarty fundusz emerytalny (OFE).

[30] *Powiększa się deficyt w budżecie ZUS*, https://rf.gov.pl/orzecznictwo/zabezpieczenie-emerytalne/Powieksza__sie_deficyt_w_budzecie_ZUS____22345 [dostęp: 12.06.2017].

Istotną sprawą jest także stopa bezrobocia, która była na poziomie 11,4%, co daje liczbę około 1,83 mln osób, dla których przygotowanych było niecałe 0,04 mln ofert pracy. Obraz sytuacji osób pozostających bez pracy wzmacnia fakt, że 1 mln obywateli długotrwale nie posiadało zatrudnienia, a ponad 0,5 mln było bez jakichkolwiek kwalifikacji zawodowych.

Z powyższych danych jasno wynika, iż państwo bardzo słabo radzi sobie w walce z bezrobociem. Na domiar złego niekorzystnym wskaźnikiem dla populacji był ujemny przyrost naturalny oraz emigracja na pobyt stały, a także coraz częściej zalewający rynek polski kapitał zagraniczny, co niekoniecznie leży w interesie kraju. Sytuacja, zważywszy na powyższe dane, nie napawa optymizmem ani nie wskazuje na jakąkolwiek poprawę, chyba że zmieni się radykalnie sposób funkcjonowania systemu w celu poprawy polskiej gospodarki.

Tabela 2. PKB mikro, małych, średnich i dużych przedsiębiorstw w latach 2004–2012

Rok	PKB (mln zł)	Struktura wartości dodanej brutto wytworzona przez przedsiębiorstwa (w %)						Wartość dodana brutto innych podmiotów (w %)	Cła i podatki (w %)
		ogółem	MMŚP				duże		
			razem	mikro	małe	średnie			
2004	923 248	70,50	48,60	31,00	7,60	10,00	21,90	18,30	11,10
2005	983 302	70,30	47,80	31,50	7,40	8,90	22,50	17,80	11,90
2006	1 060 031	70,70	47,80	31,00	7,40	9,30	22,90	17,20	12,20
2007	1 176 737	70,80	47,30	30,40	7,20	9,80	23,50	16,70	12,50
2008	1 275 432	71,10	47,20	29,90	7,40	9,90	23,90	16,50	12,50
2009	1 343 366	72,30	48,40	30,40	7,90	10,10	23,90	16,50	11,10
2010	1 416 447	71,60	47,60	29,60	7,70	10,40	24,00	16,50	11,90
2011	1 528 127	71,80	47,30	29,40	7,80	10,10	24,50	16,10	12,20
2012	1 596 378	73,00	48,50	29,70	7,80	11,00	24,50	15,60	11,40

Źródło: P. Zadura-Lichota, A. Tarnwa, *Raport o Stanie Sektora Małych i Średnich Przedsiębiorstw w Polsce w Latach 2013–2014*, Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Warszawa 2014, s. 15.

Tabela 2 opracowana na podstawie danych GUS-u przedstawia udział procentowy w tworzeniu PKB przez przedsiębiorstwa od 2004 do 2012 roku. Widać wyraźnie, że udział mikroprzedsiębiorstw w tworzeniu przychodu krajowego brutto spadł o 1,3%, małe i średnie firmy zanotowały jednocześnie ledwie widoczny skok, zaś udział dużych przedsiębiorstw wzrósł o 2,6%. Dodatkowo trzeba zaznaczyć, iż według danych zebranych przez PARP, Polska przoduje w Europie pod względem otwieranych przedsiębiorstw. Problemem jest jednak żywotność takich firm. Z przedstawionych w raporcie danych wynika, iż jedynie 33% z nich ma szansę przetrwać pięć pierwszych lat działalności. Ta-

bele 3 i 4[31] obrazują zależność pomiędzy przedsiębiorstwem otwartym w 2007 roku, a kolejnymi latami działalności na rynku. Pierwsze dwa lata przypadają na okres ochronny, zatem składki płacone są w niższych kwotach. Kiedy po dwóch latach kończy się okres karencyjny, szanse na przetrwanie firmy w finalnym piątym roku działalności spadają do prawie trzydziestu dwóch procent. Podobnie mamy w kolejnym roku, co daje wiarygodne źródło żywotności przedsiębiorcy wpływającego na PKB. Dlatego powinniśmy się ciągle skupić na mikro i małych przedsiębiorstwach, gdyż biorą największy udział w tworzeniu dochodu narodowego brutto. Trzeba tylko dać większy nacisk na wychowanie, edukację i wsparcie poprzez prawidłowe ukształtowanie tak, aby przedsiębiorcy byli zaradnymi oraz w pełni dorosłymi i odpowiedzialnymi profesjonalistami. Wszystko to modyfikuje, jak i oferuje innowacyjne przedsiębiorstwo oparte o model autorski K.M. Krusiec.

Tabela 3. Żywotność firm założonych w 2007 roku i działających w latach 2008–2012

2007/ 2008	2008/2009	2009/2010	2010/2011	2011/2012	2007/2012
70,7%	76,5%	80,4%	85,5%	73,3%	**31,8%**

Źródło: P. Zadura-Lichota, A. Tarnwa (red.), *Raport o stanie sektora małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce w latach 2013–2014*, Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Warszawa 2014, s. 118.

Tabela 4. Żywotność firm założonych w 2008 roku i działających w latach 2009–2013

2008/2009	2009/2010	2010/2011	2010/2011	2011/2012	2007/2012
76,4%	76,3%	80,3%	65,6%	86,2%	**33,0%**

Źródło: P. Zadura-Lichota, A. Tarnwa (red.), *Raport o stanie sektora małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce w latach 2013–2014*, Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Warszawa 2014, s. 118.

Tabela 5. Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w urzędowym rejestrze REGON

WYSZCZEGÓLNIENIE	2014 roku
Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w urzędowym rejestrze REGON	4 119 671
sektor publiczny	122 079
sektor prywatny	3 996 274

Źródło: „Biuletyn Informacji Publicznej GUS".

[31] P. Zadura-Lichota, A. Tarnwa (red.), *Raport o stanie sektora małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce w latach 2013–2014*, Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Warszawa 2014, s. 118.

W 1992 roku do Skarbu Państwa należało przeszło 8180 przedsiębiorstw, według danych udostępnionych przez GUS, których udziały większościowe (od 50% do 100%) należały do Skarbu Państwa na dzień 30 czerwca 2015 roku wynosiła 47. Zaś udziały mniejszościowe to 347 przedsiębiorstw, w których posiadamy od 0% do 50% udziałów, przy czym 73 firmy są w stanie upadłości bądź nie prowadzą działalności, na co składa się wszystkie pięć przedsiębiorstw, w których posiadamy połowę udziałów. Liczba przedsiębiorstw należących całkowicie do Skarbu Państwa na dzień 30 czerwca 2015 roku wynosiła 19[32], co oznacza, że od 1992 roku utraciliśmy 99,8% przedsiębiorstw państwowych. Przypomnieć należy, że zamieszczone dane w tabeli 5 wykazują, że na 2014 rok w Polsce było 4 119 671 narodowych przedsiębiorstw. Przy optymistycznym założeniu, że dwa lata temu żadna z firm, w której Skarb Państwa ma udziały nie miała kłopotów z prowadzeniem biznesu, Polska nadal była w posiadaniu 394 firm na 4 119 671 zarejestrowanych w kraju przedsiębiorstw. Jest to obraz niepodnoszący na duchu, gdyż na tak długą historię i tyle wspaniałych przedsiębiorstw, które po II wojnie światowej odbudowały kraj, to praktycznie znikoma ilość również w tych statystykach nie świadczy optymistycznie o poziomie polskiej gospodarki. Zważywszy na powyższe powinniśmy zwiększyć ilość firm zarówno Skarbu Państwa, jak i rodzimych działalności gospodarczych, bo głównie one mogą podreperować PKB Polski, a idąc dalej poziom egzystencji każdego obywatela.

5. Wnioski

Obecne zmiany obserwowane w polskiej gospodarce coraz częściej rysują się w negatywnych barwach. Brak dobrze płatnej pracy, przerost znaczenia wyższego wykształcenia nad jego formą, większa liczba ludzi w wieku poprodukcyjnym niż przedprodukcyjnym czy wzrost ilości osób pracujących na umowy cywilnoprawne rokuje kiepskie perspektywy. Ponadto nieodpowiednie wychowanie przez rodziców sprawia, że poziom zaangażowania spada, a brak inwestycji w kapitał żywy negatywnie przekłada się na stan naszej gospodarki. Problemem są także osoby, które nauczone zostały otrzymywania różnej formy pomocy finansowej, nie zaś generowania zysków. Powodem takiego stanu rzeczy jest brak wiedzy na temat mechanizmu zarabiania pieniędzy, zaradności oraz niedostatecznej edukacji w szkołach, które nie wykształcają predyspozycji i nie wpajają ambicji, jak trzeba osiągnąć cel poprzez ciężką pracę fizyczną czy

[32] *Wykaz przedsiębiorstw państwowych na dzień 30.06.2015 r.*, http://www.msp.gov.pl/pl/import/11,Wykaz-przedsiebiorstw-panstwowych.html [dostęp: 1.09.2016].

umysłową. Dodatkowo należy wspomnieć o słabej pomocy dla początkujących przedsiębiorców, którzy są przecież potencjalnymi pracodawcami oraz głównymi kreatorami PKB. Stosunkowo niewielka ochrona państwa wobec przedsiębiorców ściśle przekłada się na statystyki ukazujące stosunek przedsiębiorstw zamykanych do nowo powstałych oraz zawieszanych polskich firm, z których jasno wynika, że tak naprawdę niewielka część przedsiębiorców jest w stanie przetrwać na rynku w obecnych warunkach. Trudno się zatem dziwić, że znacznie prościej jest podpisać umowę z pracodawcą, oddając mu tym samym swoisty rodzaj kontroli nad własnym życiem, licząc *de facto* na jego doświadczenie oraz umiejętności potrzebne do poprowadzenia przedsiębiorstwa. Dlatego nie da się zaprzeczyć, iż potrzebne są zupełnie nowe rozwiązania zarówno na poziomie zarządzania, jak i współpracy pomiędzy wszystkimi sektorami gospodarczymi.

Taką właśnie receptą jest innowacyjne przedsiębiorstwo autorstwa K.M. Krusiec, które daje możliwość pełnego decydowania o swoim życiu, zabezpieczając każdą możliwą płaszczyznę działalności firmy i życia. Dzięki współpracy kreowanej przez innowacyjne przedsiębiorstwo funkcjonuje już kilka działalności, których wzajemne relacje usprawniają każdą z firm, a zyski stają się coraz większe. Jednocześnie zmniejszone zostaje ryzyko niepowodzenia przy zachowaniu pełnej suwerenności właściciela. Edukacja, jaką odbierze każdy partner, jest unikatowa. Wiedza zdobyta w szkołach jest wiedzą teoretyczną, zatem pozostaje pusta i z czasem zanika, zaś to, czego człowiek nauczy się na podstawie własnych doświadczeń zostanie na całe życie. Dlatego połączenie edukowania absolwentów szkół powinno ściśle łączyć się z praktyką tworzenia własnych projektów w realnym świecie.

Innowacyjne rozwiązania w systemie emerytalnym są doskonałym zabezpieczeniem przyszłości. Obecne decyzje kolejnych rządów w kwestiach emerytur powodują, że składka, którą płaci każdy obywatel nie ma porównania z wypłacaniem należności, jaką otrzymamy w przyszłości. Dlatego system nie zapewni stabilnego życia na emeryturze, co widać po starszym pokoleniu. Trzeba więc zadbać o nią we własnym zakresie, w czym w przejrzysty sposób pomaga innowacyjne przedsiębiorstwo oparte o model K.M. Krusiec.

Negatywne wnioski płyną również wobec służb medycznych, które nie są w stanie zapewnić prawidłowej opieki zdrowotnej w stosownym czasie i na odpowiednim poziomie. Prywatna służba zdrowia w innowacyjnym przedsiębiorstwie jest zestawiona z odpowiednio przygotowanymi formami wypoczynku, którego także trzeba się nauczyć, a który często daje więcej niż kolejna recepta.

Ciągły rozwój, współpraca z osobami uczciwymi na warunkach, jakich nie otrzymamy pracując dla kogoś innego, poznawanie siebie, możliwość podejmowania decyzji, wsparcie na każdym poziomie począwszy od pomysłu na biznes, a skończywszy na zarządzaniu nim, fraktalna budowa, dostęp do jakościowo lepszej edukacji, medycyny, program lojalnościowy oraz zniżki, są utożsamieniem nowych możliwości dla każdego, kto chce pracować dla siebie. Daje to korzyści zarówno dla gospodarki państwa, a przede wszystkim dla każdego, kto chce stać się dorosłym i zaradnym człowiekiem ze stabilnym biznesem dającym bezpieczeństwo oraz same pozytywne perspektywy na przyszłość.

Bibliografia

Adamczyk A., *Definicja i istota koncepcji społecznej gospodarki rynkowej*, [w:] *Społeczna gospodarka rynkowa*, red. R.W. Włodarczyk, Oficyna a Wolters Kluwer business, Warszawa 2010.

„Biuletyn Informacji Publicznej GUS".

Fereira M., *Superwizja jako instrument rozwoju zawodowego w służbach społecznych*, [w:] *Teoria systemów światów,* Mazowieckie Centrum Polityki Społecznej, Warszawa 2014.

Gorman T., *Droga do wzrostu zysków – innowacja,* Helion, Gliwice 2009.

Klimczyk P., *Nierówności dochodowe w gospodarce polskiej w okresie transformacji*, [w:] *Społeczna gospodarka rynkowa*, red. R.W. Włodarczyk, Oficyna a Wolters Kluwer business, Warszawa 2010.

Kołodko G., *Ekonomia kryzysu czy kryzys ekonomii*, „Master of Business Administration" 2011, nr 2.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelaria Sejmu, Warszawa 1997.

Koziej S., *Bezpieczeństwo: istota, podstawowe kategorie i historyczna ewolucja*, „Bezpieczeństwo Narodowe" 2011, nr 18.

Łukasiewicz-Kamińska A., *Waluta alternatywna jako dobro wspólne*, „Myśl ekonomiczna i polityczna" 2014.

Machnik-Pado A., Pokora M., *Ekonomia społeczna a rynek*, [w:] *Wokół ekonomii społecznej,* red. M. Frączek, J. Hausner, S. Mazur, Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Kraków 2012.

Maslow A.H., *Motywacja i osobowość*, PWN, Warszawa 1990.

Olszewska M., *Wybrane determinanty podejmowania działań pozaekonomicznych przez przedsiębiorstwo*, „Myśl Polityczna i Ekonomiczna" 2014, nr 4 (47).
Pohulak-Żołędowska E., *Myśl ekonomiczna i polityczna, Wiedza jako dobro wspólne w otwartym modelu innowacji*, „Myśl Polityczna i Ekonomiczna" 2014.
„Rocznik Statystyczny Rzeczypospolitej Polskiej" 2015.
Skynner R., Cleese J., *Jak przetrwać w rodzinie*, Czarna Owca, Warszawa 2015.
Szopa B., *Teorie ekonomiczne a ekonomia społeczna,* [w:] *Wokół ekonomii społecznej*, red. M. Frączek, J. Hausner, S. Mazur, Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Kraków 2012.
Wachowiak P., *Wrażliwość społeczna przedsiębiorstwa. Analiza i pomiar*, Oficyna Wydawnicza SGH, Warszawa 2013.
Włodarczyk R.W., *Współczesny kryzys finansowy, a sprawiedliwość społeczna i efektywność gospodarowania,* [w:] *Społeczna gospodarka rynkowa*, red. R.W. Włodarczyk, Oficyna a Wolters Kluwer business, Warszawa 2010.
Zadura-Lichota P., Tarnwa A. (red.), *Raport o stanie sektora małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce w latach 2013–2014,* Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Warszawa 2014.

http://www.instytutobywatelski.pl/16154/blogi/co-z-ta-praca/xyz-sztafeta-pokolen-na-rynku-pracy.
http://praca.gazetaprawna.pl/artykuly/802768,jak-pracowac-efektywniej.html.
http://wiadomosci.dziennik.pl/wydarzenia/artykuly/457667,nieufnosc-nasz-kapital-antyspoleczny.html.
http://sjp.pwn.pl/.
http://www.tvn24.pl/wiadomosci-ze-swiata,2/klasa-srednia-znika-poludnie-europy-zaczyna-przypominac-ameryke-lacinska,297164.html.
http://wyborcza.pl/1,76842,10884708,Bieda_tez_zada_od_zycia.html.
http://www.tvp.info/16327239/roboty-zabieraja-prace-moze-zniknac-az-700-zawodow.
http://www.rp.pl/Kraj/161129691-Resort-Nauki-o-wynalazkach-Polakow-na-targach-w-Brukseli-wybitne-nie-sa.html#ap-1.
http://www.newsweek.pl/biznes/maszyny-kontra-ludzie-czlowiek-niepotrzebny-w-pracy-,artykuly,356913,1.html.
https://www.funduszeeuropejskie.gov.pl/strony/o-funduszach/sprawdz-oferte-dla-osob-mlodych/.

https://www.nbportal.pl/slownik/pozycje-slownika/otwarty-fundusz-emerytalnyofe.
https://rf.gov.pl/orzecznictwo/zabezpieczenie-emerytalne/Powieksza__sie_deficyt_w_budzecie_ZUS____22345.
http://www.msp.gov.pl/pl/import/11,Wykaz-przedsiebiorstw-panstwowych.html.